

Beszámoló

2011. március 05. – 2011. március 11.

A Leonardo da Vinci mobilitási projekt keretein belül lehetőség nyílt arra, hogy kísérőtanárként egy hetet eltöltsék a diákjaink mellett Hämeenlinnában, Finnországban.

Azt hiszem a kísérőtanár szükségességét már az a kiutazás előtti időszak bizonyította, mert idén rám hárult a repülőjegyek beszerzése, a vonatjegyek és a budapesti tömegközlekedési jegyek megrendelése az utazás időpontjának kiválasztása és a megfelelő biztosítás kiválasztása. Az indulás zökkenőmentesen történt és a két órás repülőút után délután négy órakor érkeztünk meg Helsinkibe és utána másfél óra buszozás után érkeztünk meg Hämeenlinnába. Sajnos házigazdánk egy kisebb betegséggel küzdött, így az is nagylelkű dolog volt tőle, hogy bejött elénk Helsinkibe, így nem kellett tömegközlekedést igénybe vennünk a nagy csomagjainkkal.

A szállás elfoglalása zökkenőmentesen zajlott. A szobák kétágyasak, saját fürdőszobával rendelkeznek. Mindegyik szoba tágas, a diákoknak saját íróasztal áll a rendelkezésükre, mindegyik szobában van hűtő és mosogató és vannak mini villanytűzhellyel ellátott szobák is. Az épület háromszintes, lifttel felszerelt, bár ez nem igazán működött az ottlétünk alatt. Minden szinten van konyha, TV szoba és mosóhelység. Az alagsorban konditerem és szauna található, amit a diákok ingyenesen használhatnak. A különböző helységek használatát másnap mutatták be, és itt is jól jött egy felnőtt segítsége, mert a diákokon látszott, hogy nagyon szokatlan még nekik az új környezet. Az ott tartózkodásunk alatt is sokszor fordultak hozzánk segítségért.

A vasárnap reggelt pihenéssel töltöttük. Napközben elmentünk várost nézni. A korai sötétedés miatt a városnézést helyeztük előtérbe. Megnéztük a városközpontot, hol helyezkednek el a nagyobb üzletek. Megmutattam a diákoknak hol találják a busz- és vasút pályaudvart. Egy török étteremben elfogyasztott ebéd után megnéztük a várat. Az egész napos program után fáradtan értünk vissza a kollégiumba. Délután még sétáltunk egyet a környéken, de ekkor már besötétedett.

1. ábra Városnézés

A hétfői napot az iskolában kezdtük. Megmutatták az épületet és a szaktantermeket. A tantermek tágasak, jól elkülönülnek a különböző szakterületek, a diákok nyugodtan otthagyhadják a munkáikat, mert a modulrendszer miatt egy teremben több héten át csak egy csoport tartózkodik. Nincs csengő, a diákok szinte mindegyike mégis időben ott van kezdéskor és csöndben várja a tanárt, és a drága eszközöket sem féltik tőlük, hogy valami kárt tesznek bennük.

2. ábra Tantermek az iskolában

Diákjaink a képzésüknek megfelelően kezdték a napot, rögtön munkával, mi pedig megismerkedtünk a tanárokkal, akik kicsit részletesebben bemutatták a szaktantermeket, az irodáikat. A ruhaipari technikus tanulóink azt a feladatot kapták, hogy készítsenek egy ruhát saját maguknak, a helyi divatlapok segítségével, mivel az a csoport, amelyikhez csatlakoztak éppen ezzel foglalkozott. Első lépésben kiválasztották a megfelelő modellt, kikeresték a szabásmintát, megrajzolták, majd elkezdték kiszabni, és a hét további részében pedig megvarrni.

3. ábra Dolgoznak a diákjaink

Az ebédet az iskola menzáján fogyasztottuk el. Itt külön étkezőrészt alakítottak ki a tanároknak. Az ebéd ára egységes, de svédasztalos rendszerű. Mindig tartalmaz barna kenyeret, kétszersültet, friss salátát, párolt zöldséget, rizst vagy burgonyát és valamilyen húst szósszal. Az ebéd tartalmazta egy kávé vagy egy tea árát is. A diákok ellátása hasonló, mivel az ételeket helyben főzi a személyzet és az ő munkájukat segítik a szakácsnak tanulók, és a pincérnek tanulók szolgálják ki a tanárokat.

4. ábra Az iskolai menza

Az elkövetkező két napon kirándulásokon vettünk részt. Sikerült eljutnunk Tamperebe és Helsinkibe 1-1 napra. A helsinki városnézést az iskola szervezésében tettük meg. Ez egy igen jó példája volt a rugalmas iskolaszervezésnek. Az egyik tanárnő váratlanul lebetegedett, ezért összevontak két csoportot. A két csoport együtt nem fért volna el egy műhelyben ezért egy szakmai városnézős programot szerveztek a számukra, és ehhez csatlakozhattunk mi is. Így jutottunk el helsinki három fő építészének stúdiójába is, és egy városnéző séta keretében megtekintettük a főbb nevezetességeket is.

5. ábra Tampere

6. ábra Helsinki

A tanítási órák rendje más, mint nálunk. A tanítás 8-kor kezdődik és az első egység a szakképzésben résztvevőknek 10-ig tart, utána jön egy húsz perces kávészünet majd egy újabb 2 órás tanegység azután fél óras ebédszünet következik. Hétfőn és szerdán még két ilyen egység van délután, kedden és csütörtökön csak egy, pénteken pedig ebéd után ér véget a tanítás.

7. ábra Az iskolaépület

Maga az iskolarendszer is másként épül fel. 16 éves korukig kötelező az iskolába járás, és eddig tart az alapképzés is. Utána mehetnek gimnáziumba, szakközépiskolába vagy szakiskolába, ezek mindegyike három éves. Utána lehet menni, dolgozni, egyetemre vagy politechnikumba menni. Utóbbi kettő iskolatípus, három éves képzést jelent, majd ezután mehetnek mindkét iskolából a mesterképzésre.

Ebben az iskolában (Tavastia) 16 fajta szakképzésre van lehetőség. Tanulhatnak, üvegekészítést, ruhakészítést, szövést, üzleti informatikát, adminisztrációt, turizmust, háztartástant. Tanulhatnak fodrásznak, ápolónőnek, szakácsnak felszolgálónak, cukrásznak, kőművesnek, villanszerelőnek, autószerelőnek. Ha az alapképzés után nem tudják eldönteni, hogy mit szeretnének lehetőségük van egy évig egy úgynevezett előkészítő osztályba járni és több szakterületet kipróbálni. Az iskolának több mint 2000 nappali tagozatos diákja van. Őket 230 tanár tanítja, a teljes személyzet 371 fő. Az oktatás 14 épületben 52000 m²-en folyik. Ezekről a képzésekről ottlétünk utolsó napján kaptunk tájékoztatást, és egy igen részletes, több órás

idegenvezetést. Végigjártuk a különböző műhelyeket, szaktantermeket, megnéztük, hogy Finnországban miként zajlik a szakképzés.

8. ábra Műhelyek

Utolsó napunk estéjén még a helyi csapat sorsdöntő jégkorong meccsére is eljutottunk, mert az iskola kapott ingyenjegyeket és ebből felajánlottak nekünk párat. Sajnos a csapat kikapott, de így is felejthetetlen élményben volt részünk.

Esténként sokat beszélgettünk a diákokkal, igyekeztünk felkészíteni őket a hátralevő három hétre. Együtt felfedeztük a boltokat, segítettünk megtervezni a hazautazásukat. Bátorítottuk őket, hogy merjenek segítséget kérni és kommunikálni.

Végül péntek hajnalban indultunk vissza Szegedre, ahova időben sikerült hazaérnünk.

Balogh-Puskás Enikő